

Toespraak burgemeester Fred Veenstra van De Fryske Marren tijdens de bijeenkomst Kleurrijk Vieren te Lemmer, 21 september 2019, ter gelegenheid van de uitreiking van een Koninklijke Onderscheiding aan mevr. S. Roza-Jethoe

Allereerst wil ik u bedanken voor de uitnodiging om hier vanavond iets te zeggen. Het is mooi dat Kleurrijk Fryslân vandaag Lemmer in De Fryske Marren heeft opgezocht.

Toen ik deze week jullie folder aan één van onze medewerkers liet zien was zijn eerste reactie: Kleurrijk Fryslân, dat past helemaal bij onze gemeente.

En dat klopt. Wij vertellen graag het Verhaal van De Fryske Marren. Wat zijn we voor gemeente.

We vinden ons noflik, actief, en we doen het allemaal samen, maar we zijn vooral ook kleurrijk.

Daar begint het verhaal van DFM mee.

En kleurrijk vatten we dan heel breed op. We kijken naar ons prachtige landschap, maar ook naar de mensen die in onze gemeente wonen. Een kleurrijk gezelschap van 52000 mensen die lang niet allemaal hier zijn geboren, maar ook uit heel veel landen en werelddelen afkomstig zijn en behoren tot alle levensbeschouwelijke stromingen die je maar kunt bedenken.

En iedereen mag er zijn, dat zit ook in ons begrip "kleurrijk". Kleurrijk Fryslân past dus prima bij ons kleurrijke DFM.

Deze avond is ook het begin van de Vredesweek. De Walk of Peace ging vanavond door Lemmer. Vredesweek 2019. De achterliggende gedachte is: "Iedereen kan iets voor vrede doen". Dat is een mooi motto, maar misschien zou je moeten stellen dat iedereen iets voor de vrede moet doen. De Vredesweek is nodig, ook heden ten dage nog. Hoewel we hier al bijna 75 jaar in vrede wonen, is dat lang overal niet zo. En misschien is vrede ook bij ons een relatief begrip geworden en vragen we ons misschien wel eens af hoelang die vrede nog duurt. Dreigingen nemen ook hier toe, en mensen vergeten soms op kleine schaal en op grote schaal, de redelijkheid. Gesprek en contact blijft dringend nodig om de vrede te bewaren.

Tijdens onze vakantie waren we in museum Louisiana in Denemarken. Daar was een tentoonstelling van hedendaagse kunstenaars die aandacht vragen voor de gevolgen van oorlogen en conflicten op de wereld.

Één kunstwerk blijft me sinds dat bezoek bij. En kunstwerk is niet het goede woord. Het was een film van ongeveer tien minuten waarin een doof Syrisch jongetje van een jaar of twaalf, dertien, probeert te vertellen wat hem is overkomen. Hij kan nauwelijks praten, maakt geluiden, beeldt uit met gebaren, maar vertelt zo een indrukwekkend triest verhaal over de oorlog in zijn land.

Bommen vallen, er wordt geschoten, zijn broers worden onthoofd, hij weet alles zonder woorden te vertellen. Ik zie het jongetje nog vaak even voor mij. Zijn verhaal maakt voor mij volledig duidelijk dat mensen elkaar dit niet moeten aandoen, dat vrede is waaraan wij kunnen, maar eigenlijk moeten werken.

Kleurrijk Fryslân werkt al sinds 1994 aan dialoog, harmonie en het op een vreedzame manier met elkaar omgaan. Welke levensbeschouwing we ook aanhangen, we mogen er allemaal zijn.

Dat vieren we hier vanavond, aan het begin van de Vredesweek, en dat doen jullie ook in maart tijdens de dag tegen racisme en discriminatie.

Ik spreek de hoop uit dat Kleurrijk Fryslân daar nog lang mee doorgaat en er in slaagt om alle Friezen, welke achtergrond ze ook hebben, met elkaar te verbinden.

Daarom is vandaag het initiatief voor De Frede van Fryslân ook zo belangrijk. Een initiatief om vreedzaam, duurzaam, inclusief en dus samen te leven. Mienskip in optima forma dus. Ik hoop ook dat dit stuk breed bekend en ondertekend gaat worden.

Daar gaan jullie de komende tijd mee aan de slag.

En jullie, dat zijn dus vrijwilligers die samen een doel voor ogen hebben, die samen bereid zijn heel veel vrije tijd in dat doel te steken. Een bijdrage leveren aan onze multiculturele samenleving op basis van gelijkwaardigheid en in dialoog.

Ik ben altijd erg onder de indruk wanneer ik zie hoe vrijwilligers zich geheel belangeloos inzetten voor "hun" vereniging of organisatie. Uren, dagen van er mee heen. Omdat het leuk is, omdat je volledig achter het doel staat, maar ik denk toch ook wel omdat er op je gerekend wordt. Vrijwillig ja, maar je wordt toch geacht je taak te doen. Vrijwillig is dus niet vrijblijvend.

Het is goed daar zo nu en dan bij stil te staan. En het is goed om als vereniging, maar ook als gehele samenleving, zo nu en dan een vrijwilliger er even uit te lichten en extra aandacht te geven. Dat wil ik vanavond doen met Sandra Roza. U hebt de leiding van deze bijeenkomst, maar u bent ook volledig betrokken bij de voorbereiding. En dat doet u al heel lang.

Al vanaf 1992 bent u vice-voorzitter van Kleurrijk Fryslân en vanaf 2006 tot nu voorzitter. U geeft leiding aan het bestuur en aan de vrijwilligersbijeenkomsten. U bent van de website, de nieuwsbrief en de folders. En u hebt in de afgelopen 28 jaar heel veel projecten opgezet. Kleurrijk Vieren, Kleurrijke wandelingen, Fryslân in dialoog en nog veel meer.

U coördineert ook het Kleurrijk Vieren. Vergaderen, contacten met medewerkers, het programma samenstellen, gespreksleider zijn, ja, wat eigenlijk niet.

Maar de essentie van al dat werk is dat u mensen en groepen bij elkaar wilt brengen.

Levensbeschouwing is daarbij voor u een onuitputtelijke bron. Solidariteit in alle facetten is voor u heel belangrijk.

En het werk binnen Kleurrijk Fryslân hebt u altijd voortreffelijk gedaan. Warm, tactvol en met respect voor anderen.

Maar ook binnen allerlei andere organisaties hebt u zich enorm ingezet.

Ik noem het Mentorprogramma Friesland. Al 21 jaar bent u mentor en bent u een steun en toeverlaat voor jongeren van MBO en HBO-scholen, maar stimuleert u ook de andere mentoren in hun werk.

Ook de Bevrijdingsestafette mag niet onvermeld blijven. Daar bent u sinds 23 jaar bij betrokken.

Eerst als loper, nu als lid van de werkgroep en als chauffeur, maar u verzorgde ook jarenlang voorafgaand aan 4 mei het kinderprogramma op basisscholen

In Lemmer kennen ze u als vrijwilliger op het Kraaiennest, de peuterspeelzaal. Vanaf 1983 hebt u 18 jaar de leidsters en stagiaires begeleid, het beleid bewaakt, de ouderavonden geleid, de externe contacten onderhouden en nog veel meer. Dat lijkt op een betaalde baan, maar het was vrijwilligerswerk.

En vanaf 1987 was u 24 jaar betrokken bij de ouderraad en medezeggenschapsraad van basisschool De Meerpaal. Heel veel bijzondere dagen en vieringen hebt u georganiseerd, u zorgde dat er een buurtmoeder kwam, u zette de samenwerking met de peuterspeelzaal in gang en was ook gewoon een kritische moeder.

Dit werk zette u vanaf 1996 voort op het Zuiderzee College. Opnieuw lid van OR en MR, maar ook van de GMR. 15 jaar betrokken bij het wel en wee van de school, bij de beleidsmatige ontwikkelingen maar ook weer bij allerlei activiteiten. Omdat u zo goed op de hoogte was van allerlei zaken hebt u een wezenlijke bijdrage geleverd aan de koers van de school.

U bent dus al vanaf 1985 als vrijwilliger op allerlei terreinen actief. Bijna 35 jaar zette u zich lokaal en provinciaal in. En heel vaak deed u dat in alle stilte, het liefst werkte u in stilte. Achter de schermen hebt u bergen werk verzet. U hebt het liefst dat anderen in het licht worden geplaatst.

U bent een vrijwilliger van het zuiverste water. Een voorbeeld en inspiratiebron voor velen.

Het is mij daarom een eer dat ik u namens al degenen die door u zo) geïnspireerd mag vertellen dat u, mevrouw Sandra Roza-Jethoe door ZM de Koning bent benoemd tot Ridder in de orde van Oranje Nassau.